

בס"ד. רשימת-דברי* כ"ק אדמו"ר שליט"א
בעת ההקפות, לפני הקפה ה', בליל שמיני-עצרת, ה'תשל"ז

כיון שהזמן גרמא לערוך הקפות בחברון עיר האבות,
והרי ע"פ תורת הבעל-שם-טובי שבמקום שרצונו של אדם שם הוא
נמצא, הנה בשעה שיהודים רוצים לערוך הקפות בחברון, אזי נמצאים
שם,

תפעל השמחה של שמחת-תורה (שרוצים לחגוג בחברון, ובמילא
נמצאים שם) על חברון וסביבותי, וכן גם על כל ארץ ישראל — שיראם
בגלוי שהם ניתנו לבני ישראל באופן של "ברית עולם",² לדורי דורות,
וכיון שכך אמר הקב"ה, "ודבר אלקינו יקום לעולם"³ — הרי בני
ישראל הם בעלי-בתים עליהם, ואף אחד אין לו שליטה עליהם.

וכיון שבארץ ישראל גופא אומר הקב"ה שארבעים ושמונה ערים
ניתנו ללוויים,⁴ וביניהם גם חברון⁵ — הנה להקפה זו (ה') ילכו הלוויים,
הן הלוויים מארץ-הקודש שנמצאים כאן לזמן קצר, והן הלוויים שלעת-
עתה דירתם הקבועה היא בחוץ-לארץ, וינגנו את ה"מֶאֱרֶשׁ" הידוע⁶
ועל-ידי-זה יכריזו ש"אנן נצוחי"א"⁷,

להכריז גלוי לעין כל, שהקב"ה, "מלך עולמים", נתן זאת ללוויים,
ואין למישהו אחר שליטה על זה.

"ונשלמה פרים שפתינו"⁸ — שעל-ידי-זה שאומרים זאת כאן
בדיבור, יומשך כך במעשה בפועל, בביאת משיח צדקנו, ותהי' לבני
ישראל כל ארץ ישראל השלימה.

אחר-כך אמר: "מלך עולמים וכו'".

(3) ישעי' מ, ח.
(4) מסעי לה, ו.
(5) יהושע כ, ז. כא, יא.
(6) מארש נפוליון.
(7) ויק"ר פ"ל, ב.
(8) הושע יד, ג.

(* הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א
(באידיש), ונרפס בהוספות ללקו"ש חי"ד ע'
443. במהדורא זו ניתוספו ציוני מ"מ ע"י
המור"ל.
(1) ראה כש"ט בהוספות סמ"ח. וש"נ.
(2) נח ט, טז. ועוד.

**בס"ד. רשימת-דברי* כ"ק אדמו"ר שליט"א
בעת ההקפות, לפני הקפה ה', בליל שמחת-תורה, ה'תשל"ז**

כיון שנמצאים עדיין בזמן הגלות, עוד לפני אתחלתא דגאולה (וכמדובר כמ"פ¹ שאתחלתא דגאולה תהי' על-ידי משיח צדקנו), שלכן — מצד החושך כפול ומכופל — זקוקים ללבושי הטבע, — כשיבוא משיח, אזי יהי' באופן נסי למעלה מהטבע לגמרי, אבל לעת עתה, רצונו של הקב"ה שהענין ד"לא ינום ולא יישן שומר ישראל"² יהי' בלבושי הטבע —

לכן ישנם יהודים שמגינים ושומרים על יהודים בחוץ-לארץ, על-ידי המשטרה וכיוצא-בזה, וישנם יהודים שמגינים ושומרים על יהודים בארץ הקדושה, על-ידי-זה שהם מסכנים את עצמם על הגבולות ובתוך הגבולות.

וכאמור לעיל — ענינים אלו הם לבושי הטבע לשמירה של הקב"ה, ש"לא ינום ולא יישן שומר ישראל", ואותם יהודים ששומרים — הנה "אנחנו בשם הוי" אלקינו נדגול"³.

חלקם יודעים ש"אנחנו בשם הוי" אלקינו נדגול", וחלקם, הנה אף שבשכלם אינם יודעים זאת — הרי הם מרגישים זאת, וחלקם שאומרים שאינם מרגישים זאת, הרי זה רק מצד היותם תינוקות שנשבו, ובשעה שיאמרו להם זאת, ובדרכי נועם — אזי תתגלה האמונה שיש להם עוד מקודם לכן, שהרי כל בני ישראל הם "מאמינים בני מאמינים"⁴.

ובכן: כל אלו השייכים להצבא — הן אלו שהם עכשיו בצבא, והן אלו שהיו פעם בצבא, והן אלו שצריכים עוד לעבור שירות מילואים — ילכו להקפה זו (ה') עם הניגון "הושיעה את עמך".

ועל-ידי שרוקדים עם הספר תורה מדגישים גלוי לעין כל ש"אנחנו בשם הוי" אלקינו נדגול", וזה יגלה את הענין (ש"אנחנו בשם הוי" אלקינו נדגול") גם אצל אלו שלעת עתה אין זה אצלם בגילוי עדיין.

(1) ראה גם
(2) תהלים קכא, ד.
(3) (ע"פ) שם כ, ו"ח.
(4) שבת צז, א.

(* הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (באידיית), ונדפס בהוספות ללקו"ש ח"ד ע' 444 ואילך. במהדורא זו ניתוספו ציוני מ"מ ע"י המו"ל.

וזה יפעל שלא יהיו זקוקים לענינים בלתי רצויים, ויספיק עצם המציאות שישנם אלו שמטילים אימה, ויקויים היעוד "ושכבתם ואין מחריד", "וחרב לא תעבור בארצכם"⁵, אפילו חרב של שלום⁶ — של ה"יר־ען" וכיוצא־בזה — "וישבתם לבטח בארצכם"⁷.

וזו תהי' הכנה קרובה לביאת המשיח, שילחום מלחמת ה' וינצח, באופן נסי למעלה מדרך הטבע לגמרי, ויבנה בית־המקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל⁸, ו"אז אהפוך אל עמים שפה ברורה גו' כולם גו' לעבדו שכם אחד"⁹, "והיתה לה' המלוכה"¹⁰.

עתה ילכו להקפה וינגנו "הושיעה את עמך", ושתהי' ישועה לכל ישראל, הן בארץ־ישראל והן בחוץ־לארץ, באופן דלמעלה מהטבע — גם עכשיו (קודם ביאת המשיח), ולכל בני ישראל יהי' אור במושבותם¹¹ (עוד בהיותם במצרים).

אחר־כך אמר: מלך עולמים כו'.

אחר־כך התחיל לנגן הושיעה את עמך גו'.

(9) צפנ"י ג, ט. וראה רמב"ם שם.

(10) עובדי' בסופו.

(11) ע"פ בא יר"ד, כג.

(5) בחוקותי כו, ו.

(6) ראה תענית כב, א"ב. פרש"י עה"פ.

(7) שם, ה.

(8) רמב"ם הלי' מלכים ספ"א.